

Список використаних джерел:

1. Gaist, B. Individuation in the era of social media. *Fabrica Societatis*. 2023. Vol. 5(9), 154–163 p.
2. Баула О. В. Європейська та євроатлантична інтеграція : навч. посібник / за ред. О. М. Лютак. Херсон : Олді-плюс, 2016. 228 с.
3. León B., Negredo S., Erviti, M. C.: Social Engagement with climate change: principles for effective visual representation on social media. *Climate Policy*. 2022. Vol. 22(8). 1166–1185 p.
4. Mc Mahon Ciarán. *The Psychology of Social Media*. London : Routledge, 2019. 193 p.
5. Motion, J., Heath, R.L., Leitch S. *Social Media and Public Relations: Fake Friends and Powerful Publics* (1st ed.). Routledge. London, 2015. 234 p.
6. PlusOne Insights. Research. URL: <https://plusone.com.ua/research/> (дата останнього звернення: 10 квітня 2023 року).
7. We Are Social. *Digital 2023*. URL: <https://wearesocial.com/uk/blog/2023/01/digital-2023/> (Дата останнього звернення: 10 квітня 2023 року).

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-311-1-63>

Чорноус В. П.,

кандидат педагогічних наук,

доцент кафедри суспільно-гуманітарних наук

КЗВО «Рівненська медична академія»

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ НА ЗАНЯТТЯХ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Іншомовна комунікативна компетентність як важлива складова комунікативної культури є невід’ємним компонентом підготовки майбутніх учителів іноземної мови. Сучасний зміст мовної освіти у закладі вищої освіти пов’язаний з новим поглядом на проблеми міжнародного спілкування, важливим засобом якого є іноземна мова. Особливий інтерес до проблеми розвитку комунікативних умінь спостерігається у галузі викладання іноземних мов, де головною метою є формування англійської комунікативної компетентності майбутніх спеціалістів.

У психолого-педагогічній літературі компетентність розглядається як категорія оцінна, що характеризує людину як суб'єкта певного виду діяльності і забезпечує досягнення успіхів. При цьому оцінюються такі компоненти, як структура знань і умінь, ціннісні орієнтації, ставлення до діяльності, її результативність і здатність до вдосконалення [2].

І. Зязюн вважає компетентність першоосновою професійності і на перше місце ставить комплексність знань, а саме: вміння синтезувати матеріал, аналізувати ситуації спілкування, осмислювати суть явищ, обирати засоби взаємодії [1].

Найактивнішою формою людської життєдіяльності сучасного суспільства є комунікація. Основною умовою ефективної комунікації є комунікативна компетенція. У сучасній літературі термін «компетенція» трактується як коло питань, в яких людина володіє певними пізнаннями, а термін «компетентний» – як той, що володіє компетенцією, чи як той, що обізнаний у певній галузі [2, с. 282].

Метою навчання іноземної мови студентів є формування мовленнєвої компетенції. Поняття «мовна компетенція» в сучасній теорії навчання іноземних мов означає сукупність мовних знань, умінь і навичок, оволодіння якими дозволяє здійснювати іншомовну мовну діяльність відповідно до мовних норм мови, що вивчається у сферах діяльності, а також сприяють розвитку мовних здібностей студентів [2].

У формуванні англомовної комунікативної компетентності необхідно також враховувати:

1) лінгвістичну компетенцію, яка передбачає систему знань, умінь і навичок здійснювати англомовну комунікацію в типових ситуаціях навчальної, трудової та культурної сфер спілкування;

2) соціокультурну компетенцію, сукупність відомостей про соціокультурні особливості народу, мова якого вивчається;

3) професійну компетенцію, яка передбачає знання фахової термінологічної лексики, а також навички роботи з матеріалом [3].

Процес навчання іноземної мови у закладі вищої освіти має орієнтуватися на формування комунікативних здібностей у студентів. У теоретичному аспекті мовленнєва компетенція являє собою багатокомпонентний феномен, у якому рівень сформованості його складових частин визначає результативність роботи з розвитку комунікативної компетенції майбутнього спеціаліста.

Педагогічні умови формування англомовного спілкування на заняттях з іноземної мови:

1) використання комплексу тематично організованих автентичних матеріалів;

2) інтерактивне включення в англomовну комунікацію на основі використання методів і прийомів контекстно-комунікативної технології;

3) формування мотивації студентів;

4) створення сприятливого соціально-психологічного клімату [5].

Навчання спілкуванню іноземною мовою має діяльнісний характер, оскільки мовна комунікація здійснюється за допомогою мовної діяльності. Це в свою чергу сприяє вирішенню практичних задач в умовах взаємодії. Діяльнісний характер сприяє створенню необхідних умов для розвитку творчої особистості. До таких умов належать: можливість вільно виражати думки у процесі спілкування, відсутність критики, зосередження уваги на кожному студенту.

У процесі навчання беруть участь два суб'єкти навчання – викладач та студент. Діяльність викладача спрямована на управління навчальною діяльністю студентів на основі врахування принципів, методів, форм і засобів навчання. Формування іншомовної комунікативної компетентності на заняттях іноземної мови пов'язане з процесом вдосконалення професійної компетентності викладача, оскільки творчий підхід у навчанні розвиває професійні здібності викладача та студентів. Тому творчість характеризується як діяльність індивіда, орієнтована на створення чогось нового, оригінального продукту у сфері науки, мистецтва, техніки.

Іншомовна комунікація можлива за умови володіння суб'єктами іншомовного спілкування мовою як засобом комунікації. Рівень ефективності комунікативного процесу зумовлений рівнем сформованості іншомовної комунікативної компетентності суб'єктів. Компетентність – це стійка готовність і здатність людини до певної діяльності. У зв'язку з цим іншомовна комунікативна компетентність виступає як інтегративне утворення особистості, що має складну структуру і виступає як взаємодія і взаємопроникнення лінгвістичної, соціокультурної та комунікативної компетенцій, рівень сформованості яких дозволяє майбутньому спеціалісту ефективно здійснювати іншомовну, а отже, міжмовну, міжкультурну і міжособистісну комунікацію. Іншомовна компетентність забезпечує певний культурний рівень усного і писемного мовлення та мовленнєвої поведінки [4].

Формування іншомовної комунікативної компетентності у студентів закладів вищої освіти на сучасному етапі розвитку світової спільноти слід розглядати як обов'язкову складову загальної фахової підготовки. Для забезпечення ефективності процесу формування іншомовної комунікативної компетентності слід розробляти нові методологічні підходи і визначати педагогічні умови їх реалізації, над чим сьогодні працюють вітчизняні вчені та педагоги-практики.

Список використаних джерел:

1. Зязюн І. А. Педагогічна майстерність. Київ : Вища школа, 2004. 422 с.
2. Словник іншомовних слів / уклад. С. М. Морозов, Л. М. Шкарапута. Київ : Наук. думка, 2000. 680 с.
3. Тарнопольський О. Б. Методика навчання іншомовної мовленнєвої діяльності у вищому мовному закладі освіти : навч. посіб. Київ : Інкос, 2006. 247 с.
4. Byrd D. R. Learning to Teach Culture in the Learning Methods Course. *Electronic Journal of Foreign Language Teaching*. 2014. № 11(1). Pp. 76–89.
5. Korthagen F. A. J. Pedagogy of Teacher Education. In J. Loughran, M. L. Hamilton (Eds.), *International Handbook of Teacher Education*. 2016. Pp. 311–346.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-311-1-64>

Шевченко О. М.,

*магістрантка першого року заочної форми навчання групи 053 – ІІмз
кафедри психології, соціальної роботи та педагогіки,
фахівець деканату*

*Навчально-наукового інституту філології та журналістики
Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського*

Науковий керівник: Пузирьов Є. В.,

кандидат педагогічних наук, доцент

*Навчально-наукового гуманітарного інституту
Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського*

ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ОСОБИСТІСНОГО ЗРОСТАННЯ СТУДЕНТА В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Актуальність даного дослідження можна прослідкувати зважаючи на динамічний розвиток нашого суспільства та прагнення України до вступу в Європейський Союз, адже якщо заглибитись в сучасні історичні процеси, то саме студенти – це перша соціальна категорія, яка розпочала відстоювати свою громадянську позицію у протестах на майдані Незалежності, а саме 21 листопада 2013 – того року, та брала безпосередню активну участь у відстоюванні своїх прав та свобод, як громадян суверенної та незалежної держави, які виникли як реакція на тогочасне рішення Кабінету Міністрів України про призупинення